

4. mája 2012

ORNITOLOGICKÉ POZOROVANIE alebo Ako sme provokovali svrčiaka a chriašteľa

Oficiálny článok v médiách

Ornitológa, fotografa vtákov a ochrancu prírodu Stanislava Harvančíka z Partizánskeho nemusíme bližšie našim čitateľom predstavovať. Azda len to, že okrem iného sa presne pred rokom stal krstným otcom nového náučného chodníka Bielické Bahná. Ako správny „tata“ prisľúbil k výročiu „krstín“ skupine najaktívnejších dobrovoľníkov z KST Kamarát spoločné ornitologické pozorovanie. Akúsi lekcii vysokej vtáčkarskej školy.

Schádzame sa 6. mája podvečer. Je nás dva tucty od 14 do šesťdesiat rokov. Naši lektori Stano a Andrej Dúbravský, jeho dlhoročný spolupozorovateľ, prišli aj patrične vybavení. Už na prvých mostíkoch zakláňame hlavy, presne nad nami kanárik poľný trilkuje svoju večernú pesničku. Päť až šesť slávikov spieva súčasne, prenikavé sú hlasy drozdov, penice, vlhy. Z mnohohlasného vtačieho zboru upozorňujú na kolibkárikov – najskôr sýkavého a potom čipčavého. Nie, nie je to ešte svadobný spev, ešte stále sú len na ťahu. Na líščom ostrovčeku najskôr provokujeme svrčiaka slávikovitého. V poraste marice pílkatkej uložený mobil vyludzuje hlas kvíčiaceho samčeka. Za pár sekúnd sa hýbu listy mokrad'ovej trávy, kde sa tento obyvateľ Bahien ukrýva, a nastala výmena „názorov“ s votrelcom. To sme však ešte netušili, ako môže taký súper z mobilu nahnevať chriašteľa vodného, ktorý tu má tiež domovské právo. Tento pomerne veľký vodný vták zúrivo odpovedá a prichádza k nám bližšie a bližšie. Najskôr sa všetci smežeme a potom obávame jeho prípadného útoku. Prechádzame po mostíkoch celým okruhom, kde citlivé uši našich lektorov okrem množstva iných zachytávajú trsteniarikov - veľkého i bahenného, ba Andrej si bol na 100 % istý, že aj kúdelníčku. Pri veľkom jazierku opäť rozkladajú svoje „delá“ - statívy s maskáčovým objektívom a superďalekohľadom. Na našu prítomnosť reaguje výstražne dobre ukrytá sliapočká vodná. Vo vzduchu sa predvádza sokol - pustovka s ukážkou zalovenia v poli. Cez objektív sledujeme ako na dlani strnádky trst'ové, či stehlíka konôpku. Kukučka nás sprevádza síce po celý čas, ale až tu na poslednej zastávke ju tak ako chriašteľa trochu provokujeme. Preletuje popred nás ako modelka. Neustále kuku-kuku prehlušuje ostatné trilkovanie, ktoré sa znásobuje so západom slnka a s východom Mesiaca v splne...

Alena Borszéková

PS: Nakoniec sme narátali tridsať druhov lietajúcich tvorov. Tým posledným však bol netopier...